Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26214
Copyright: Admont, Benediktinerstift

quanta discretione uitet ut amicæ superbientiū arrogantia
cōpmat. cū prius subiungit. Et mē cor sicē æ uob. nec inferiores
uri sū. Quis enī nesciat. qntū beatī iob uita atq; scientia. ami
cæ ei scientiā excedat. Sed ut eæ superbiā corrigat. eē se infe
riorē negat. æ ne sue humilitatis limitē īnsecat. eē se
superiorē taceat. nec pferendo se. nec referendo indicat. qd de
se hi qui sibi longe s̄ impares discant. ut diu sponte inflec
titē sapientia quē eminet nequaqm se comēt uires erigat
scientia quē iacet. Quos bene mox adequalitatis sensū re
uocat. qa tumere uald qsi de singularitate magnitu
dinis pensat. cū sequentē adiungit. Quis enī hæc quē no
stis ignorat. Ac si apte dicat. Cū cunctis sint nota quē
dictis. de dictæ scientia singularitē cur tumetis. Quia
g arrogantiū elationē adequalitatis cōmunionē re
uocatis pstricta correptione redarguit. ad doctinē
sententias erūpit. ut amici ei humilitatē pd discerent
ueritatis pondera quā reuerentē audirent. Sequitē.
Qui deridet ab amico suo sicē ego. inuocabit dm æ ex
audiet eū. Sepe infirma mens cū de bonis actib aura
humani fauoris excipitē. ad gaudia exteriora diriuatē.
ut pponat qd intē appetit. æ in hoc libentē iaceat
resoluta qd foris audit. ita ut beata ñ tam fieri quā
dici se gaudeat. cūq; laudis suē uocib. inhiat qd eē
cepit. relinqt. Inde g ad dō disiungitē. und in dō lauda
nda uidebatē. Non numqm ꝗ recto opi animī estantē
inuitē æ tam humanis irrisionib urguetē. miranda
agit æ obprbria recipit. æ qd foris exire plaudes potuit
repulsus ē tumeliis ad semet ipsū reditē. æ eo se ipsū